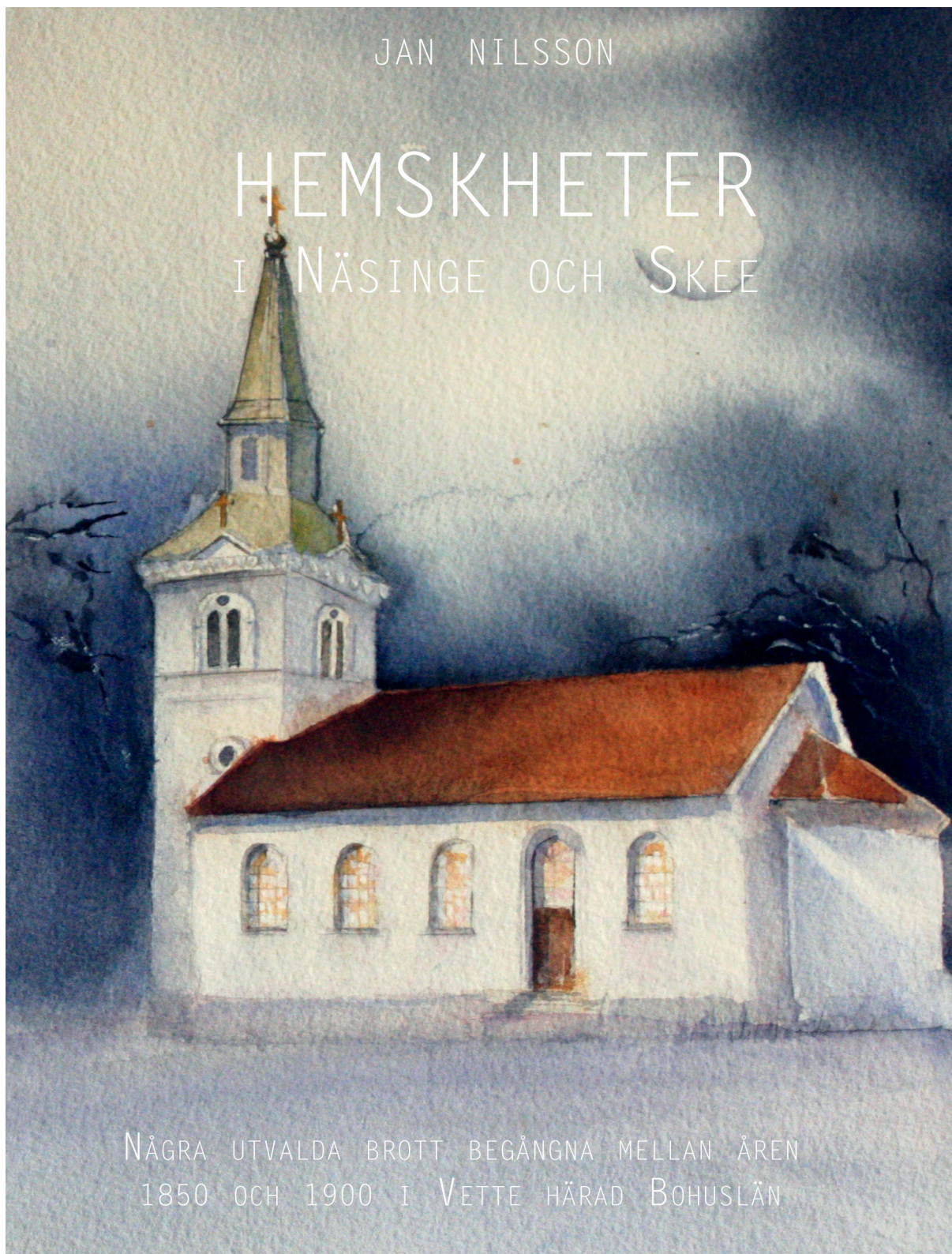

KÄLLMATERIAL

JAN NILSSON

HEMSKHETER

I NÄSINGE OCH SKEE

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900 I VETTE HÄRAD BOHUSLÄN

- 8.** DÖDSSKJUTNING
INTRÄFFAT: 1851
GÄRNINGSMAN: OLOF ANDERSSON, KLOFVAN, LYTORP

Utdrag ur domboken från Vette Häradsrätt.
Innehåller alla ingående handlingar i aktuellt mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget Arkiv Digital, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på Arkiv Digitals hemsida.

Jan Nilsson

v281397a.b4950

**Protokoll, hållet vid
urtima Ting med Wette
Härad i Strömstad den 24 Maj 1851**

Ordförande: undertecknad, vice Häradshöfding ock t.f. Domare i Orten;

Nämnd: Jakob Amundsson på Öddö,

Olof Nilsson i Tveten

Hans Hansson i Nordby,

Mattis Nilsson i Lytorp,

Anders Andersson i Massleberg,

Andreas Olsson i Hedängen,

Nils Nilsson i Slön,

Johannes Johansson i Ylseröd och

Gustaf Mattisson i Mörkebacken

No 1

Från Kronolänsmannen C G Ljungqvist och vice Kronolänsmannen E J A Strömberg har den 18 i denna månad till domhafvanden ankommit en så lydande skrivelse:

“Den 7de innevarande etc Litt A

v281397a.b5020

Litt A

Den 7de innevarande månad utkom ett rykte att Torparen Olof Andersson på Klofvan under Lytorp i Skee Socken, af 3ne förbi hans hemvist gående karlar blifvit skjuten i munnen. Till följd af detta rykte afredo undertecknade till nära Lytorp boende Ordningssmannen Olaus Christensson i Remne, der det besked wanns, att olyckan inträffat föregående dag, eller den 6te, omkring kl 4 på morgonen, och att Olof Andersson, som ännu lefde, men var mållös, vore vore afsänd till Strömstad för erhållande af Läkarevård. På fråga huru man af den mållöse kunnat erhålla besked om tilldragelsen, uppgaf Ordningssmannen, att Herr Magister Fast på Skee strax efter olyckshändelsen, infunnit sig på Klofvan och med den sårade anställt förhör på det sätt att på ett bräde presenterat ett J och ett N på hvilka den döende skulle peka till betecknande af svaren. Huru Herr Magistern kunde komma på den idéen att fråga om 3ne manspersoner kl 4 på morgonen gingo förbi Olof Anderssons hem och af honom misstänktes för för en stöld, som någon tid förut blifvit begången hos en af grannarna, samt att Andersson, en ovanligt klen och stilla man, utan att väcka den sofvande hustrun, skulle medtagit en yxa och en med löst krut laddad pistol, för att ensam fånga 3ne stycken tjufvar, visste Ordningssmannen icke, men vid framställningen af dessa frågor pekade den döende på bokstafven J. Ordningssmannen tyckte att det såg ut som om Olof Andersson gjort försök till sjelfmord, hvilket förmenande och odeladt uttalades af flere tillfrågade närboende aktade och trovärdiga personer. Det upplystes jemväl, att ett rykte förmält, det den sårade för några år sedan innehaft en, egaren på orätt sätt frånhand [pistol], vara den som, efter att, som orden föllo, hafva blifvit “väckt”, för någon kort tid sedan låtit återställa; samt att han flere månader syntts underlig till sinnes, deraf de tillfrågade hemtat anledning till deras ofvananförde misstanke.

Hågad det ringaste stöd till den förmodan att Olof Anderssons för Herr Magister Fast om tilldragelsen gjorda uppgifter egde sanningsenlighet, som ej kunnat vinnas, när icke någon af de kringboende, hvarken före eller efter oluckshändelsen sett några frem-

mande personer inom trakten, med sådane kännetecken som de uppgifne.
Torsdagen den 8de afled Olof Andersson, och vid den besigtning af liket, den 12te dennes, syntes tyudligen, att ett med löst krut laddat skjutvapen varit infördt och aftryckt i Olof Anderssons mun, hvarigenom de lösare delarna sönderslitits och tvifvelsutan vållat döden, enär något tecken till våld å någon annan del af kroppen icke förmärktes.

Till förekommande af tidsutdrägt är Medicolegal besigtning redan reqvirerad
Stene den 12te Maj 1851

C G Ljungqvist

E J A Strömberg

I anledning här af, har denna dag blifvit bestämd för undersöknings anställande vid Rn, angående orsakerna till Olof Anderssons död; och då målet derforer nu uppropas, tillstädeskomma vice Krono Länsman Strömberg och Olof Anderssons efterlevande hustru Oleana Andersdotter; ingifvande Strömberg följande handlingar:

1. Detta prästbevis:

“Torparen Olof Andersson etc

Litt B

v281397a.b4980

Litt B

Torparen Olof Andersson under Lytorp, som d 9 dennes dog i Strömstad, 45 år gammal, utaf följderna af ett skott, som han d 6 föregående erhållit, hade enligt så väl äldre anteckningar, som senare husförhör godkänd christendoms-kunskap; begagnade senast H Nattvarden temligen ofta, men lär icke dervid infunnit sig, då han sista gång d 23 Mars anmält sig; tycktes wara af ett jämnt godt lynne och förde en ärlig och anständig wandel; hvilket intygas, med anledning af skeende undersökning om hans död.

Skee d 23 Maj 1851

A J Traneus, Pastor

2. Ett obduktionsprotokoll med dervid fogad attest, så lydanade:

“Protokoll, hållet den 12 etc

Litt C

v281397a.b5000

Litt C

Protocoll hållet den 12 Maj 1851 vid Medicolegal obduktion af Torparen Olof Andersson på Klofvan under hemmanet Lytorp i Skee socken Vette härad.

Förrättningen företogs på anmodan af Krono Länsman C G Ljungqvist.

Angående de omständigheter som skulle föregått Olofs sårande företeddes ett protokoll fördt den 7 Maj af pastorsadjunkten Joh Fr Fast. Se bilaga Litt a.

Olof besöktes i sitt hem den 6 af Stadsläkaren Hr Doctor Åhlström, infördes till Strömstad den 7de på aftonen för att bättre kunna vårdas och afled den 9de kl 2 före middag.

Yttre besigtningen

Kroppen liten och klen, 45 år gammal. ansigtet gulaktigt med en mindre blånad under hvart öga. Under högra ögat var blånaden störst. Lindrig suggilation [suggilation = utbredd blödning under huden som ser ut som ett mycket stort blåmärke] af blod fanns i cellulosan i dessa blånader. Halsen, öfra delen af bröstet och underlifvet grönaktigt. Händerna inne uti svartaktiga liksom af rök. Mellan tummen och pekfingret på högra handen var huden litet skadad el liksom bränd, om skadan skedd genom bränning kan

dock med full säkerhet ej bestämmas. Underläppen var upfäckt neråt och utåt i båda mungiporna till en god tum. Denna skada var hopsydd med ligaturer. Högra öfverläppen var äfven skadad och hopsydd. Slemhinnan på innesidan af läpparne, på några ställen sönderrifne, var rödblå. Hvarken i denna eller uti tandköttet eller utpå läpparne fanns några svarta prickar eller inskjutna krutkorn. Underkäften var söndersprängd i hak-fogen hvarvid första framtanden från skadan åt venster lossnat. De öfrige tänderna nu ej skadade.

Tungan sönderskjuten och uppfläckt en liten bit från främre spetsen ända till bakre ändan.

Svaljet och gomseglet med uvula [gomspenen] söndertrasadt. På bakre väggen af svaljet sutto en mängd krut-korn inskjutne i de mjuka delarne. Hagel eller kula funnos ej, icke heller syntes något efter förladdning.

Inre besigtning

Hufvudet

Hjernans blodådror synnerligast öfver hjessan öfverfyllde med blod. Hjernmassan var vid genomskärning innuti starkt och tätt rödprickig och visade blodfyllnad uti de finaste ådergångarne. Blodådervikarne fyllda med mörkt blod.

Bröstat

Uti bröstcaviteten var en ej obetydlig blodblandad serös utgjutning. Lungorna mörk blå, höllo mörk blod. Hjärtat innehöll stelnad blod dock ej i betydlig mängd.

Underlifvet

Magen (ventriculus) hopfallen, tom, smutsgrå, så skör och upplöst att den gick sönder vid lindrig dragning och påtryckning med fingret. Detta måst i öfra böjningen (curvatura minor). Inga brandiga ställen funnos. Lefvern mycket skör och blodfull, hade på ytan inga små blåsor. Mjelten liten. Nätet blodfullt. Tarmarne tomma likaså urinblåsan.

Dag som ofvan

G Winberg, Provincialläkare

Närvarande

E Strömberg

v. KronoLänsman

H Haglund

C Engvall

“Det skott, som blifvit af etc

Litt D

v281397a.b5010

Litt D

Attest

Det skott, som blifvit aflossadt i mun på Olof Andersson och söndersprängt underkäften, upprifvit läpparne, skadat tungan, svaljet och gomstycket, har vållat hans död, såväl genom dessa skador, som den deraf följande fullkomliga oförmågan att svälja.

Om han skjutit sig sjelf eller blifvit skjuten af våldsverkare, som uppgifvits, kan väl ej med full visshet bestämmas, dock synes mig af förevarande omständigheter det första böra antagas, att neml Olof skjutit sig sjelf. Skottet har bestämt blifvit aflossadt med mynningen af vapnet innom tänderna, emedan eljest krut inbränning skulle funnits så väl på insidan af läpparne som i tandköttet och svårligen, ja nästan omöjligt, låter det sig göra föe en anfallande att med våld, eller ock oförvarandes så hastigt inne i munen

på den anfallne aflossa ett skott, att denne ej dessförinnan skulle hinna hopbita käftarne och draga hufvudet tillbaka. Någon strid med föregifne våldsverkare synes han ej haft, emedan inga märken efter våld, utom efter skottet, funnos å den döde. Blånaderna under ögonen voro uppkomna, ej af slag, utan efter skottet. Blodcognetion i hufvudet, utgjutningen i bröstcaviteten, lefverns och magens sjukliga beskaffenhet, anser jag vara framkallade genom det allmänna lidanade han måst utstå de dagar han lefde efter den erhållna skadan; hvilket allt jag ej allenast på aflagd embetsed itygar, utan ock, med denna min edliga förpligtelse, så sant mig Gud hjelpe till lif och själ, bekräftar

Strömstad den 22 Maj 1851

G Winberg

Provincialläkare

och

3. Det i obduktionsprotokollet åberopade, af pastorsadjunkten Joh Fr Fast förda protokoll, hvilket är af följande lydelse:

“År 1851 den 7 Maj blef under etc Litt E

v281397a.b4990

Litt E

År 1851 den 7 Maj blef undertecknad med Pastors i Skee medgifvande hemtad till Torp Olof Andersson på Klåfvan under Lytorp till sjukbesök. I Ordningsmannens Olaus Christenssons i Rämne och Nemndemannens Mathis Nilssons i Lytorp närvaro tillfrågades den sjuke Olof Andersson, om han kunde redigt förstå hvad jag talade med honom, och ombads att teckna ja eller nej på mina frågor, och härtill svarade eller pekade på ja: Förlidne Tisdag, eller igår, berättade Hustrun, hade Olof stått upp bittida i dagningen och klätt sig, derefter hustrun somnat igen. På fråga till Olof om hustrun sof då Olof klädde sig om morgonen svarades ja. På fråga om han genom fönstret såg några karlar komma gåendes bärandes bördor - svar ja - Tre Karlar -af olika storlek - gick efter dem för att skrämma dem. - trodde det varit dem som stulit på Ögården under Äng förliden Onsdags natt - han upphann dem under berget vid Trälldalen ett par 100 famnar från hemmet - han ropade på dem men de svarade intet - han hade pistol med sig men bjöd ej till att skjuta eftersom han visste att pistolen ej var skarpladdad - den ena bofven ryckte pistolen utur handen på Olof Andersson o skjöt han i halsen just som han fått pistolen i handen - Olof svimmade genast - bofvarne voro alldeles okända men kända som vanligt bland allmogen - den ene hade rock. - Hustrun berättade vidare att hon samma morgon omkring kl 6 fick se mannen hemkomma blodig o sårad, med hatten och yxan i handen. Mannen, som är känd för en stilla församlingsmedlem, är fattig och har hustru o 3 små barn o en gammal moder hemma att försörja. Han afföres idag till Doktors vård i Strömstad.

Så vara sanningsenligt uppfattadt intygas, som ofvan.

Olaus Christensson, Rämne

På anmodan

Joh Fr Fast Matis Nilsson, Lytorp

Past. Adj.

Härpå gör Olof Anderssons hustru denna berättelse:

Olof Andersson och hustrun bodde på torpet Klofvan under nämndemannen Mattis Nilssons gård i Lytorp. Natten emellan den 5te och 6te i denna månad låg Olof Andersson hemma hos hustrun; men tidigt på morgonen sistnämnde dag, medan hustrun ännu sof,

hade Olof Andersson gått ut, Wid pass klockan sex samma morgon, kort efter det hustrun uppstigit, kom Olof Andersson åter in i sin stuga. Han var då sargad i munnen och kunde ej tala; men hans kläder voro icke sönderrifne eller i oordning. På frågor af hustrun, sökte Olof Andersson att genom tecken göra begripligt för henne huru de skada, hvarmed han var behäftad, blifvit honom tillskyndad. När hustrun frågade honom, om det varit någon annan, än han sjelf, som tillfogat honom skadan, gaf han ett rosslande ja till svar och pekade åt fönstret. Derpå lemnade hustrun Olof Andersson en bit rödkrita, hvarmed han på botten af en fjerding skulle upppteckna omständigheterna vid olyckshändelsen. Han skref då och tecknade, att han träffat tre okända personer, och att en af dem skjutit honom. Oleana Andersdotter under Äng uppehöll sig vid tillfället i stugan och var hustrun behjelpig att vårda Olof Andersson. Fram på dagen hemtades Herr Doktor Åhlström från Strömstad, för att lemna Olof Andersson läkarehjelp; och påföljande dag, infann sig pastorsadjunkten Fast hos Olof Andersson, på hustruns kallelse. Af de tecken, Olof Andersson gaf till svar på frågor, som läkaren och Fast framställde till honom, trodde man sig förstå, att Olof Andersson ville uttrycka, att han blifvit sårad på det sätt, han förut tillkännagifvit för hustrun. På morgonen, då olyckan skedde, hörde hustrun ej något skott aflossas, och förnam ej eller något skrik eller annat buller och såg icke några fremmande människor. Dagen före de, då olyckshändelsen timade, var Olof Andersson på dagsverke hos Mattis Nilsson i Lytorp; men Olof Andersson skulle arbeta hemma hos sig samma dag, han erhöll den dödliga skadan. Olof Andersson visade sig alldrig häftig eller grubblande till sinnes; och hustrun kunde ej någonsin förmärka, att han umgicks med tankar på själfmord. En tid innan Olof Andersson blef skjuten, hade han en pistol i sin ägo. Den är nu borta. Hvert den tagit vägen vet hustrun icke. Dagarna före, då Olof Andersson erhöll den skada, som ändade hans lif, hade stöld skett hos en af Olof Anderssons grannar, som är torpare på Ögården under Äng. Olof Andersson talade ej om den stölden och lät ej förstå, att han ämnade vidtaga någon åtgärd, för att eftersöka och gripa tjuvarna.

Nu förevisas botten af en fjärdig och är å botten med röd krita tecknad följande:
"N: J.; de war okända tre" hwarförutan å botten jemväl finnes skrifne tvenne andra ord, hvilka dock äro oläsliga.

Hustrun säger, att anteckningarna å botten äro de samma, som, efter hvad hustrun omtalat, Olof Andersson gjort.

Till vittnen har Strömberg inkallat nämndemannen Mattis Nilsson i Lytorp, ordningsmannen Olaus Kristiansson i Ränne, förre nämndemannen Andreas Gudesson i Hoby samt torparen Anders Halfvordsson under Äng, hvilka äro närvarande och, efter aflagd sanningsed, vittna sålunda:

1. Mattis Nilsson: Aflidne Olof Andersson var, sedan många år tillbaka, torpare på vittnets gård. Han uppförde sig alltid stilla och beskedligt. Den femte i denna månad gjorde Olof Andersson dagsverke hos vittnet. Då vittnet på qvällen samma dag åt aftonmåltid tillsammans med sitt husfolk och Olof Andersson, omtalade vittnet den stöld, Olof Anderssons hustru omnämnt. Olof Andersson yttrade då: "det var farligt, ha de nu på och stjäla äfven från fattigt folk". Innan Olof Andersson gick hem på qvällen, bad han vittnet slippa att göra dagsverke påföljande dagen, emedan han då ämnade uppföra hägnad omkring sin torplägenhet. Dertill gaf vittnet sitt bifall; och vittnet kunde ej förstå, att Olof Andersson var underlig till sinnes. Dagen derpå, klockan emellan sex och sju på morgonen, kom Olof Anderssons hustru hem till vittnet och berättade, att Olof Andersson förut på morgonen varit ute, och att han derefter kommit åter, blödande och sårad i ansigtet. Vittnet skyndade

genast till Olof Anderssons bostad. Olof Andersson fanns blodig och sargad om munnen, och hans tunga syntes vara helt och hållet förstörd. Någon swärta af krutrök i ansigtet på honom kunde ej skönjas. Då vittnet såg huru illa skadad Olof Andersson var, skyndade vittnet genast hem till sig, för att skicka häst efter läkare. På hemvägen mötte vittnet sin hustru Ingrid Olsdotter, som gick hem till Olof Anderssons stuga. När vittnet hemma hos sig hade förspänt hästen, hvarmed bud skulle sändas efter läkare, kom Ingrid Olsdotter tillbaka; och hon berättade, att hon för Olof Andersson omtalat, det vittnet ämnade anskaffa läkarehjelp åt honom, och att Olof Andersson med tecken gifvit tillkänna, att han ej ville det. Emedlertid lät vittnet hemta Herr Doktor Åhlström från Strömstad till Olof Andersson samma dag på eftermiddagen. Under Doktors besök hos Olof Andersson var vittnet ej närvarande; men doktorn lärer gjort Olof Andersson åtskilliga frågor, angående omständigheterna vid tillfället då Olof Andersson blef skadad, hvilka frågor framställdes i den form, att de bort besvaras med ja eller nej; och Olof Andersson skall på det sätt besvarat frågorna, att han med handen pekade på orden "ja" eller "nej", som blifvit skrifne på en lapp, den man hållit framför honom. Sålunda hade Olof Andersson, efter hvad vittnet fått höra omtalas, för doktorn förklarad, bland annat, att han träffat tre okända personer ute å marken, att en af dem skjutit honom i munnen, och att ingen af de okända personerna yttrat något. Onsdagen den 7 maj på eftermiddagen, hemtades pastorsadjunkten, för att besöka Olof Andersson. Vittnet årföljde Fast till Olof Anderssons stuga. Under vägen dit, omtalade vittnet för Fast allt hvad vittnet nu berättat i saken; och sedan Fast och vittnet inkommit till Olof Andersson, hos hvilken vittnet Olaus Kristensson och flere andra personer då jemväl woro, framställde Fast, på samma sätt som läkaren, en mängd frågor till Olof Andersson, angående den olycka som drabbat honom, och om orsakerna till den samma, äfvensom om den sinnesförfattning, hvori Olof Andersson befann sig, då han tillfrågades. Genom de jakande och nekande tecken, Olof Andersson afgaf å Fasts frågor, erhöll man af Olof Andersson det besked, som omförmäles uti ofvan intagna, af vittnet, Fast och vittnet Olaus Kristensson undertecknade, skriftliga uppsats. Några fremmande personer hafva ej, för så widt vittnet vet, varit synliga i trakten vid den tid, då Olof Andersson blef sårad.

I den så kallade Trolldalen, där det skall skett, har vittnet sedermera varit. Der syntes blod på marken på flera ställen; men i öfrigt var det ej möjligt för vittnet att der upptäcka spår eller annat, deraf man möjligen kunde sluta huru det tillgått vid olyckshändelsen. Marken i Trolldalen är hård och fast. Pistolen, hvarmed Olof Andersson skall blifvit skjuten fick vittnet ej reda på. Uppläst och vidkändt.

2. Olaus Kristensson: lika med vittnet Mattis Nilsson, rörande hvad denne berättat om det, som tilldrog sig uti Olof Anderssons stuga, då pastorsadjunkten Fast besökte Olof Andersson. I öfrigt har ej vittnet sig något bekant, som kan lända till upplysning i saken. Uppl och vidkändt.

3. Andreas Andersson: I medlet af sista mars månad, mötte vittnet en gång Olof Andersson. Vittnet talade ej med honom; men vittnet tyckte, att han såg medtagen ut. Vidkändt.

4. Andreas Gudesson: vittnet har blott sett Olof Andersson ett par gånger under sistliden vinter, då han gick förbi vittnets bostad till Tjernö kyrka. Vid dessa tillfällen tycktes Olof Andersson vara mycket sorgbunden. Vidkändt.

5. Anders Halfvordsson: Klockan emellan sex och sju på morgonen den 6te dennes, kom Olof Anderssons hustru hem till vittnet och omtalade den olycka, som träffat Olof Andersson. Vittnet gick genast till Olof Anderssons bostad, der vittnet fann Olof Andersson, sit-

tande på en soffa. Han var illa skadad om munnen och blödde mycket; men någon swärta af krutrök i hans ansigte kunde ej upptäckas. Vittnet uppehöll sig endast en kort stund hos Olof Andersson. Derunder framställdes inga frågor till Olof Andersson, ty han var oförmögen att besvara dessa. Vittnet har varit mycket litet bekant med Olof Andersson; och vittnet kan därför ej lemna någon upplysning om hans sinnesbeskaffenhet. Uppläst och vidkändt.

Strömberg anhåller härefter om uppskof med målet, för att komma i tillfälle att till hörande deri inkalla Pastorsadjunkten Fast, Oleana Andersdotter under Äng och hustrun Ingrid Olsdotter i Lytorp.

Med bifall till denna anhållan, låter HdRn målet anstå till andra rättegångsdagen af nästa lagtima ting, då Strömberg samt Olof Anderssons hustru Oleana Andersdotter, den senare, om hon det nödigt akta, skola tillstädeskomma; börande Strömberg till utsatta dagen hafva bevisligen inkallat alla de personer, hvilka han kan önska få hörda i målet.

v281397a.b2660

1851 den 4 Juni, 2dra rättegångsdagen

No 14

Då HdRn åter till behandling företager undersökning rörande orsaken till Torparen Olof Anderssons under Lytorp hastigt inträffade död, hvilken undersökning till denna rättegångsdag uppskjutits, tillstädeskommer vice Krono Länsman E J A Strömberg, i egenskap af allmän Åkl, och söker vittnesförhör med Hustru Ingrid Catharina Olsdotter, Pigan Oleana Andersdotter och Alexander Mattisson i Lytorp samt Pastors Adjunkten Johan Fredrik Fast, hvilka äro tillstädes. Jäf emot dem förekomma ej. De få därför aflägga sanningsede, erinras mot edens missbruk, höras serskilt och vittna sålunda:

1. Catharina Olsdotter: Efter erhållen underrättelse om den svåra skada Olof Andersson skulle fått, skyndade vittnet på morgonen samma dag händelsen inträffat till hans bostad, der Olof Andersson satt på en soffa, ? sargad i munnen, hvarur blod ymningt flöt. Wittnet tillstyrte läkares efterskickande, hvartill Olof Andersson dock ej tycktes vilja samtycka, enär han, på denna vittnets tillstyrkan slog med händerna. Efter en stunds frånvaro för att ombesörja, att bud efter läkare afgick, återvände vittnet till Olof Andersson, hos hvilken föregående vittne då var. Olof Anderssons hustru omtalade då, att mannen medelst hvarjehanda "anmärkningar" under tiden gjort henne begripligt, att han blifvit öfverfallen af andra personer, hvilka frånrykt honom en pistol och aflossat skottet i munnen.

På vittnets uppmaning, lemnades härefter till Olof Andersson ett stycke krita och en lös tunnboten, derpå han, på vittnets fråga, hvilka de varit, som öfverfallit honom, tecknade orden "tre" och "de voro okända". Då vittnet fick se sin man i sällskap med Läkaren ankomma gick vittnet dem till mötes och omtalade hvad vittnet sålunda erfarit rörande tillkomsten af den skada Olof Andersson undfått. Uppläst och vidkändt.

2. Oleana Andersdotter: Vittnet, som, efter erhållen underrättelse om den olycka, som träffat Olof Andersson, skyndade till dennes bostad, fann honom ensam i stugan liggande

i sängen. Genast efter vittnets ankomst gjorde Olof Andersson (en mening som hon) ej förstod, men sedan hustrun tillkommit, fattade hon hans mening sålunda, att han ville gå upp, hvarföre vittnet och hustrun hjälpte Olof Andersson ur sängen. Uppkommen gick han bort till kakelungnen, och tog der en sticka hvarom han virade en handduk, låtsade sedan, som om han laddat ett gevär, sigtande från sig och pekade derefter på fenstret och bortåt den derförbi gående vägen. Olof Anderssons hustru utbrast i anledning af desse tecken: "det är väl icke andra, som gjort det", hvartill Olof Andersson gjorde en åtbörd, som vittnet ansåg innebära ett medgifvande. Härefter tog Olof Andersson hustrun med sig ut, och då de åter inkommo, omtalade hustrun, att han dels sjelf inburit i stugan dels medelst tecken uppmanat hustrun att taga i förvar åtskillige redskaper och andra husgerådssaker, som förut legat ute, hvaraf hustrun sade sig hysa den öfvertygelse, att Olof Andersson blifvit skadad af tjufvar eller andra missgerningsmän, samt fruktade att de skulle återkomma. Uppläst och vidkändt

3. Fast: vittnet, som allenastvenne gånger tillförne sett och samtalat med Olof Andersson, fann då hos dennes tal inga tecken till sinnessjukdom alstrad vare sig af religions svärmeri eller andra orsaker. Kallad till besök hos Olof Andersson dagen efter den, då olyckan skulle timat, inställde vittnet sig sig hos honom, och som vittnet redan på ditresan af andra personer erhållit underrättelse att Olof Andersson, medelst tecken gifvit förloppet tillkänna, hade vittnet på sådant sätt till honom framställt alla de frågor, den vid förra rättegångstillfället ingifne attest upptager och derå erhållit deri upptagande. Att Olof Andersson möjligen sjelf tillfogadt sig skadan, föll vittnet ej in att efterfråga. Uppläst och vidkändt.

4. Alexander Mattisson: har ingen upplysning att meddela. Vidkändt.

Åkl, som, genom hvad i målet förekommit, anser det otvifvelaktigt, att Olof Andersson sjelf med vilja mot sig aflossat et skott, som ändat hans lif, yrkar därför, det den aflidnes döda kropp bör på afrättsplatsen begravas.

Efter öfferläggning, aflemnar HdRn följande

Utslag

Af vederbörande provincialläkares intyg inhämtar HdRn att Olof Andersson njutit döden till följd af de åkommor, han undfått genom ett skott, aflossadt med mynningen af geväret inom tänderna; Och då härmed sammanställas de upplysta förhållanden, att Olof Andersson, någon tid närmast före sin död syntes tyst och grubblande till sinnes, att å Olof Anderssons kropp och vid tillfället påhafde kläder något spår ej kunnat upptäckas efter det våld, som måste antagas hafva emot honom blifvit föröfvadt, innan mördaren lyckats införa vapnet i Olof Anderssons mun, och att ringaste underrättelse ej eller kunnat vinnas angående de personer, som förmodas hafva tillfogat Olof Andersson den dödande åkomsten, finner väl HdRn sannolika skäl vara för handen för det antagande, att Olof Andersson sig sjelf vådeligen eller med vilja dräpt; Men alldenstund de personer, som före Olof Anderssons död honom om tilldragelsen åtsport, af hans tecken ansedt sig hafva erhållit den upplysning, att trenne fremmande personer, som Olof Andersson påträffat och misstänkt för föröfvandet af en i grannskapet verkställd stöld, och hvilka han, väpnad med en pistol och derföre förföljt och velat bortskrämma, från ryckt honom vapnet och aflossat detsamma i Olof Anderssons mund, samt emot denne Olof Andersson egen förklaring af tilldragelsen, tillräckliga skäl icke äro för handen för antagande att sjelfmord skett, anser HdRn, det Åkls påstående ej kan vinna bifall och att laga hinder för Olof Anderssons är-

liga begrafning ej förefinnas.

Skolandes, vid sådan utgång af saken, kostnaden för Läkare besigtningen, efter i behörig ordning granskad räkning, utgå af för sådant ändamål anslagne allmänna medel.

Besvärshänvisning.